Ч. 142 (12.798). Львів, неділя 28. червня 1931. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річне 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 25 сот.

Нема цього року вакацій!

Впродовж літа — у цілому світі події величезного значіння.

Львів, 26. червня 1931.

Міністри, політики, дипльомати і журналісти не мають цього року щастя. Ось уже кінець червня і по всіх установах у всьому світі повинно пусткою світити та вакаційна нудьга повинна панувати по містах, з яких повинні би тікати масово всі виснажені тілом і втомлені духом — у гори, над море чи просто в тихе, затишне село. Теж уже майже середина літа, час ферій і — відпочинку. В цьому й річ, що про якийнебудь справжній відпочинок у літніх місяцях цього року — й мови не може бути. У цілому світі йдуть події просто переломового історичного значіння. Деякі з них торкаються буквально цілої людськости на обох півкулях ґльобу, деякі є питанням чи не екзистенції поодиноких держав, інші визначують долю держав бодай на найближчі роки. Кожна з тих подій є предметом найповажніших турбот заінтересованих урядів і відбивається більшим чи меншим відгуком поза межами своєї держави, заповнюючи цілі сторінки власної і чужинецької преси. Ось коротенький перегляд тих найважніших подій, які йдуть нині у світі та мусять автоматично, як свою консеквенцію, викликати цілу низку нових явищ міжнародного характеру.

Отже передовсім *пропозиція Гувера* однорічної мораторії для европейських довгів, яка зелектризувала цілий політичний та економічний світ. Активне вмішання Америки в найбільш болючі европейські справи (всупереч формальним застереженням Гувера), справжній величанський переворот, який це вмішання робить у нинішній европейській міждержавній констеляції та внутрішніх відносинах европейських держав (перебудова державних бюджетів у всіх найбільших державах Европи), фактичне захитання не лише пляну Йонґа, але й цілого версайського договору, опертого на засаді „вини за війну“ (як кара за вину, — воєнне відшкодування!) — все те надає цій події значіння мабуть найважнішого випадку від часу підписання версайського миру!

Як безпосередній відгук цієї пропозиції маємо *поклик нім. канцлера Брінінґа до Франції*, який накликує до зустрічі керманичів цих двох держав на конференцію, подібну тій, що відбулася між Німеччиною і Англією у Чекерс. У найтіснішому звязку з пропозицією Гувера стоїть теж подорож американського державного секретаря фінансів *Меллькона* до Англії, а відтіль до Франції та виїзд до Европи державного секретаря Зединених Держав для закордонних справ *Стімсона*: Іхня подорож по европейських столицях належить до подій першорядного політичного значіння і має метою втихомирити однаково обурення французів на Америку, що й зупинити банкроцтво Німеччини. До тих подорожей приєднюється ще заповіджена на половину липня *рев'зита Мекдональда і Гендерсона у Берліні*. Це вперше після закінчення війни анґлійський міністр виїде на берлінському залізничому двірці!

Крім того Німеччина тільки що підписала змодифіковану прольонґату рапальсько-берлінської умови з *Совітами*, з якими переговорює також Франція. Зновуж у середній Европі не вмовкає *австрійська проблема*, надзвичайно загострена минулотижневим ультиматом Франції, який був небувалим фінансово-політичним шантажем („дамо грошей, якщо відпечаєтеся назавжди від ідеї аншлюсу“) і через рішучу відмову Австрії скінчився міжнароднім скандалом та несподіваним вибухом нового австро-французького конфлікту. На півдні не вгаває конфлікт *між Ватиканом і фашистівською Італією*. Згода Муссолінія розпочати офіціяльні переговори, вправді відкриває можливости порозуміння, але щойно після довгих і морочливих заходів, які аж надто виповнять гарячі літні місяці апенінського півострову.

Угорщина стоїть напередодні виборів, які вже заздалегідь стягають туди численних чужинецьких журналістів, цікавих подивитися і на „вибори мадярські“. *У Болгарії* саме провалився уряд у виборах, які дали величезну перевагу демократично-радикальній опозиції. А в *Польщі*— як відомо—навіть і не чути ще про відпустку якогось вищого достойника: гарячка реформи під гаслом ощадностей примушує міністрів сидіти у Варшаві, а сірих урядовців — мерщій вертати з відпусток чи відкликувати з літнищ свої родини у наслідку нової редукції платень!

Єдина користь із таких „вакацій“ це хіба те, що нема потреби видумувати традиційні вакаційні „морські вужі“. Тем до статтей і розмов — аж забагато!

Церковні справи.

Вибір архимандрита оо. Василіян.

Дня 23. червня ц. р. зїхалися до монастиря оо. Василіян у Добромилі ігумени і делеґати монастирів того чина з цілого світу для вибору архимандрита і його курії (архимандита, його 3 дорадників і секретаря). Вибори кінчаться в дні 3. липня ц. р.

Преосв. Ладика в Галичині.

Ми вже повідомляли недавно про приїзд до Галичини епископа греко-католицьких українців у Канаді, Преосв. о. Ладики. Як довідуємося, 18. ц. м. витали Преосв. Ладику у себе громадяни Дрогобича, родинного його міста.

Зарваниця відновлюється.

Читаємо в „Меті“: Славне відпустове місце Зарваниця, що потерпіла в часі війни і була запущена, відбудовується наново. Митрополича Консисторія збудувала великим коштом дім для священиків, що працюють у часі відпустів, і цього року він уже готовий до мешкання. Площа зпід заваленої старої парохіяльної хати й господарських будинків розбудовується в церковне подвіря з каплицями і піддашами, а розбудові проводить еп. Никита, що замешкав у Зарваниці й кермує всіми роботами. Цьогорічні прочани до Зарваниці побачать уже багато зробленого, хоча робота розложена на кілька літ.

Нова церква на периферіях Львова.

Кілька хвилин ходу за Личаківським двірцем, на полях Кривчиць-кольонії, красується від осени мин. року прекрасна деревляна церква, власність збудованого біля неї вже давніше монастиря Студитів. Цю прегарну памятку нашої деревляної архітектури перевезено в липні м. р. з села Кривки, турчанського повіту, на узгіря за Личаківським залізничим двірцем та уставлено в такому самому порядку, в якому вона стояла сотні літ. Перевезено церкву цю до Львова головно заходами о. ігумена Климентія Шептицького і йому слід подякувати за те, що столиця краю збогатилася на такий скарб мистецької культури нашого народу. Посвячення цієї церкви, як довідуємося, відбудеться дня 7. липня ц. р. (в день Різдва св. Івана Хрестителя). Чину посвячення довершить ексц. митрополит в год. 9. рано, а в год. 10. передпол. зачнеться в цій церкві архієрейська Служба Божа, що її відправить Преосв. д-р Іван Бучко.

Міжнародня Конференція Хліборобських Інтелектуалістів.

Дня 3. червня ц. р. відбулась в поміщеннях Академії Хліборобських Наук у Празі Міжнародня Конференція Хліборобських Інтелектуалістів, в якій взяло участь 110 делегатів з 19 ріжних держав світу. Конференцію провадив президент Чехословацької Академії Хліборобських Наук д-р **Годжа**. У вступному слові намітив він рямці нової Міжнародньої Організації Хліборобських Інтелектуалістів, які зводяться до слідуючого: а) обєднувати всіх, що працюють на полі хліборобської науки, при цьому критерієм не є покінчення цієї чи другої високої хліборобської школи, а дійсна наукова праця, б) наладнати співпрацю всіх хліборобських інтелектуалістів, а в цей спосіб уладити обмін дослідів та наукових надбань своїх членів. Нова організація змагатиме в повній співпраці з іншими міжнародніми хліборобськими організаціями заповнити прогалину, якою є брак співпраці хліборобських інтелектуалістів

Потім виголосив програмовий реферат ґенеральний секретар Академії Хліборобських Наук д-р Е. **Райх**. Він подав до відома, що Академія розписала анкету до своїх закордонних членів у справі створення Міжнародної Організації Хліборобських Інтелектуалістів та одержала дуже цінний і прихильний справі матеріял. Докладчик звертає увагу на те, що колиб існували по всіх краях Академії Хліборобських Наук (себто найвищі наукові хліборобські установи, яких не треба мішати з високими хліборобськими школами, які у нас називають неправильно „академіями"), то їх співпраця далаб те, чого хоче ця нова організація. На жаль поза такими академіями у Празі, в Штокгольмі і Парижі — в інших краях їх нема.

По цім рефераті докладав проф. **Стокляса** про розвиток майбутньої техніки управи ріллі та міжнародню співпрацю в цьому напрямку.

Над формою організації розвивалась шляхом анкети дискусія, яку зреферовано на конференції. По дискусії принято такі постанови: 1) Треба заложити Міжнародню Організацію Хліборобських Інтелектуалістів звертаючи увагу не на число членів, а на дійсні їх наукові заслуги; 2) ця організація сталаб в найтіснішому контакті з хліборобськими установами і урядами та розробляла б шляхом анкети найважніші питання хліборобської науки і організації та публікувалаб їх у своїх виданнях; 3) за основу майбутньої організації береться проекти та побажання, щоби перший організаційний комітет вибрати тільки зпоміж членів Чсл. Академії Хл. Наук. Сама організація має створитись на XVI-ому (в 1933 р.) або XVII-ому (в 1935 р.) Хліборобському Конгресі.

За той час твориться в кожному краю краева організація подібного характеру, яка видетегує одного члена до майбутньої ради Міжнародньої Організації Хліборобських Інтелектуалістів.

В склад тимчасового організаційного комітету ввійшли: Кронахер (Берлін), Чермак (Відень), Дреновський (Софія), Петерзен (Данія), Ліпман (З. Д. П. Ам.), Каяндер (Фінляндія), Домальон (Франція), Ресcель (Англія), Ґоріні (Рим), Кондо (Японія), Гачінзон (Каліфорнія), Ґіссінґ (Голяндія), Шрам (Польща), Саідель (Румунія), Вавілов (СРСР.), Ганзон (Швеція), Вінґер (Швайцарія), Ульманскі (Югославія), Вуйст (Голяндія).

Члени комітету мають теж обовязок в свойому краю підготовити краеву організацію хліборобських інтелектуалістів.

Конференцію закінчено оглядинами Дому Хліборобської Освіти, що є осередком культурного і наукового життя хліборобського світу Ч. С. Р.

Інж. Евген Храпливий.

Вісти з „Рідної Школи".

І. Прихильники „Рідної Школи" зі Львова зложили поважну скількість „фантів", які малося розіграти, як „цукорок щастя" з нагоди ювилейного Свята Молоді у Львові дня 14. червня ц. р. Присутні на Святі Молоді певно заувадили зі здивуванням, що фантів не розіграно і вони остали.

Цією дорогою повідомляємо всіх заінтересованих, що не зроблено цього тому, що не зважаючи на всі заходи Головної Управи, Скарбова Дирекція відмовила дозволу, не подаючи ніякого мотиву. Супроти того всі „фанти" списано і опаковано. Їх використає „Рідна Школа" при іншій нагоді чи то самої Головної Управи чи котроїсь львівської школи або кружка.

II. Ювилейні Свята „Рідної Школи" відбулися дотепер у Львові (загальне) й Радехові (повітове) 14. червня. Дня 28. червня уладжує таке свято кружок „Рідної Школи" ім. Кор. Данила у Львові й кружок „Р. Ш." в Турці н/Стр.

З нагоди літньої пори повинні всі українські товариства, використовуючи ювилейний рік, давати всякого роду імпрези на дохід „Р. Шк."

III. Тими днями розсилається на численні адреси ювилейну книжку „50 літ Рідної Школи". Ціни книжки не піднесено, не зважаючи на збільшені кошти видання через передрук, спричинений конфіскатою деяких місць. Щоби покрити кошти цього конечного потрібного видання, ніхто не повинен відмовитися прийняти цю книжку, пересилаючи за неї 6 зол. і 50 сот. за почтову пересилку найдальше безпосередньо до 1. липня ц. р.

Хто бажав би мати цю книжку, а через недогляд при адресуванні не одержав її, зволить зажадати в Головній Управі.

Одночасно розсилаємо на адреси кружків „Рідної Школи" ювилейні відзнаки. З огляду на їх артистичний вигляд і на розмірно дешеву ціну (1 зол.), ці відзнаки повинні прикрашувати одіж не тільки всієї української молоді, але й старших.

IV. Для підготовки шкільної виставки у Львові всіх шкіл „Рідної Школи" відбув дотичний комітет кілька нарад. На останньому з них устійнено квестіонар про приватне шкільництво для виготовлення відповідних ґрафіконів.

V. Створена при теперішній Головній Управі „Фінансова Комісія" призадумувалася на своїх засіданнях дуже уважливо над дотеперішньою організаційною практикою та перевірила всякі можливі проекти нових джерел приходів. Всеж таки по зрілій розвазі вважала за одиноко вказане подати Головній Управі у формі резолюції таку свою загальну думку, яку Головна Управа одобрила:

„Жертви громадянства, а не якесь власне підприємство товариства, є і ще довго буде головним як не єдиним джерелом доходів для здійснення рідношкільних завдань".

Супроти такої засади українське громадянство певне не залишить „Рідної Школи" без видатної допомоги головно на час літа, коли то відпадають ті мізерні шкільні оплати батьків за науку, які всеж-таки в загальній сумі дають поважний прибуток.

VI. В місяці травні 1931 р. зложило українське громадянство для „Рідної Школи" в касі Головної Управи суму 15.062.14 зол., а то: зі Сх. Галичини 12.629.36 зол. і 150 дол., а зпоза Сх. Галичини 1.085.78 зол. Зі Сх. Галичини зложили найбільше повіти в зол.: Львів-місто 3.853.91, Львів-повіт 1.072.21, Калуш 910.84, Підгайці 408.12, Рава Руська 379.02, Бучач 359.95. Зпоза Сх. Галичини дали найбільше: Краків 270.40, Познань 227.20.

Із заграниці прийшло: зі Злуч. Держав 169.40 дол., з Канади 48 дол., з Австрії 53.60 шил. і 50 дол., з Чехословаччини 478.66 зол., з Франції 60 зол.

Головна Управа „Рідної Школи".

Мистецька виставка „Скифи" у Празі.

Професор і його учні. — Напрямок і вартість праць. — Поворот до давнього і бажання бути модерним. — Глущенко. — Хто такий Мако і чого хоче?

У французькому Інституті в Празі відбувається мистецька виставка „Славянської ґрупи Міжнароднього Товариства", що має назву „Skify" (так таки з російська через „ф"!). Невеличка розмірами, виставка складається головно з праць проф. Української Студії Пластичного Мистецтва в Празі Сергія Мако й учнів Студії, що записані в майстерні проф. С. Мака, яких праці в осени минулого року ми мали нагоду оглядати на шкільній виставці Української Студії.

У склад виставки входять здебільша росіяни, кількох українців, двох чехів і один хорват. Цікаво, що в катальозі виставки названі українцями лише два учасники — Ю. Вовк і Добровольський.

У мистецькому відношенні виставка не дає якоїсь цілости, ні щодо напрямку, ні щодо формальних і технічних досягнень або сюжетів. Правда, у деяких учасників помітна деяка тенденція до примітивізації форми в дусі німецького експресіонізму, але вже так сказати, з другої руки — з кола російських еміґранських ма-

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 28. ЧЕРВНЯ 1931.

МАКСИМ БРИЛИНСЬКИЙ. 5)

Обовязок.

І щораз більше давався відчути один прикрий обяв: занепадала дисципліна. Виною був поручник. Це була вдача, яка не вміла рівночасно з однаковою пильністю й справністю займатися кількома справами. А коли занявся якимсь ділом, до того ділом, яке любив, то віддавав йому весь свій час, сили, здібности й завзяття. Раніше, коли був вояком і командантом, ніщо інше його не обходило. Не їв, не спач, працював за десятьох, зате на його залізному відтинку ломили собі зуби ворожі сили.

З хвилиною приїзду його дружини, він поза нею нічого більше не бачив і почав занедбувати свої обовязки. Бували моменти — старі, його повної саможертви: йшла строга муштра, старшини вели зі стрільцями офіціяльні розмови. Верталася дисципліна, військова справність.

Але бог любови не давав себе перемогти. Старшинам й стрілецтву бракувала знову залізна рука — і повільний розклад ішов знову. Дійшло до того, що одного дня над ранком ворожі частини енерґійним наскоком переломили праве крило і заняли пивоварню. Сотня розбіглася. Цілий день йшла перепалка; ситуація була невиразна.

Курінний ходив весь день нахмурений. Нікому не смів в очі глянути. Щось думав, щось плянував.

Пізнім вечором повів особисто дві сотні до наступу. Ворога вибили при невеликих втратах.

На другий день пополудни приїхав командант групи. Балакали в чотирі очі. Декілька фраз в гострому тоні чули телефоністи. Кілька днів ходив наш поручник нахмурений, сердито давав приказн, в мишачі діри заглядав, по ночах провірював несподівано застави й полеві сторожі.

Але почалася знову стара історія.

Тоді декілька старшин, запросивши й мене, рішили порозумітися безпосередньо з виновницею цього лиха. Цю не дуже приємну місію вложили на мої старі плечі. Покликувалися на мій вік, життевий досвід і нібито особисті симпатії у „командантші".

Я вибрав час, коли поручник виїхав на ліве крило, до ліса. Читала якусь книжку. Врадувалася гадаючи, що я прийшов на якусь балачку. Я мнявся, десять разів відкашлювався, вертівся на кріслі, як смаркач, який прийшов в якихсь нечистих намірах. Завважила це.

„Вам що „дзядзю"? Ви маєте мені щось сказати, правда"?

Я червонів, загикувався. Врешті недоладно розказав. Ледви видобув я зі себе обвинувачення, що ми її вважаємо винуватою за неславу, яка впала на „залізний відтинок", що поручника через неї гостро скартали, що паде дисципліна, все псується.

Спочатку гляділа на мене очима, в яких малювалося безмежне здивування, потому румянець сорому перелетів по її молоденькому лиці, мішався з острахом в її очах ґазелі. Коли я скінчив, вибухнула плачем. Таким сердечним, правдивим, нестримним плачем. Я сидів дурний й безпорадний.

Хлипаючи, говорила крізь сльози:

— Дзядзю, я не хотіла... Як-жеж ви можете мене так підозрівати?... Я нічого не знала... Бодьо ніщо мені не говорив. — Боже! Що я наробила... І я цьому винна? Пане Горбачевський — звернулася просто до мене — це не може бути! Як можна всю вину звалювати на мене?! Я Бодя так люблю...

Я сів біля неї, вже спокійний, взяв її обі долоні в свою ліву руку, пообтирав її заплакані оченята і гласкаючи по голові, зачав утихомирювати:

— Не гнівайся, дитино, на старого діда. Може я трохи за різко те сказав, але я трохи сам настрашився й переборщив. Вибачте, не беріть мені цього за зле.

Нервові схлипи потрясали її тілом.

— Всеж таки, дитино, — дозволь мені старому, який має вже таку доньку як ти, говорити так до тебе — мусиш зрозуміти, що так дальше бути не може. Він тебе любить, любить безумовно. За тобою не бачить нічого. Якщо не хочеш, аби це все зле скінчилося, то мусиш собою жертвувати і виїхати.

Глянула на мене здивовано. Я зачав її переконувати, що це одинокий вихід. Настала прикра мовчанка. Врешті встала, кріпко стиснула мою руку:

— Добре, дзядзю, я поїду!

Тепер мені стало прикро. Чи я знав, що з того вийде? Може я нищу в тій хвилині щастя молодої пари? — Ми рішили, що вона, не подаючи чоловікові правдивої причини, постарається в короткому часі виїхати. А я обіцяв їй, що ми будемо намовляти поручника, щоби вніс прохання в справі відпустки. Успокоїлася. Взяла мою руку і дивлячися мені просто в очі сказала:

— Прошу мені вірити, пане Горбачевський, що тут не було злого наміру. Коли я що злого зробила, то був це промах, який може виправдує мою любов до Бодя і брак зрозуміння обставин. Своєму народові хочу та кдобре служити, як кожний інший.

(Продовження буде.)

—o—

лярів. У деяких учнів С. Мака, передовсім в Орлова і Радіонова, ця силувана примітивізація форми, на жаль, часто йде в парі з примітивізмом технічним та ідеольоґічним. Брутальна кольористика їх мальовил, як казав колись російський мистецький критик А. Бенуа — „з властивою лише російським артистам чернотою", робить гнітюче враження.

В інших учасників, що мають свою індивідуальність, можна найти цікаві спроби, свіжі думки, нові бажання, але ще не виявлені в остаточній формі або збережені потенціяльно за маскою прикиненої „примітивізації" (може накиненої згоди?).

Дуже цікавий своєю експресією і свіжою, динамічною формою Д. Томієнович (хорват). Звертають на себе увагу праці Ю. Вовка, особливо портрет, котик у кошику та ін. Є щось привабливого і заразом терпкого (передовсім у кольористиці) у Н. Білецької.

Сам аранжер виставки С. Мако, що виставив „великі полотна", як видно, хоче за всяку ціну бути новим і модерним. Після його недавніх спроб у дусі „неоклясицизму", цей найновіший виступ бере більше своєю квантитативністю. Є це скорше поворот назад на давні позиції — до застарілого вже імпресіонізму. У фарбописі цей імпресіоністичний наворот дає себе відчувати найсильніше, тоді як сама форма і рисункова техніка говорять про поспішність, неохайність і значне ослаблення малярської культури, порівнюючи з ранніми працями мистця. Не спасає його ні ярка кольористика, ні фіолетові тіні та розливність обрисів, за якими криються композиційні хиби і просто поганий рисунок.

Зовсім окремо стоїть на виставці постать нашого знаного мистця Глущенка зі своїми 9 експонатами. Велика малярська культура Глущенка, особливо яскраво виступає в його двох пастелях (акт і краєвид), що роблять кольосальне враження прецизністю і чистотою барв та легким, синтетичним рисунком. Треба відмітити, що праці Глущенка розвішані аж у 4-х кутках салі... Та загалом незрозуміла участь Глущенка на виставці С. Мако і його учнів. Про цих „своїх" учнів провідник виставки постарався розголосити в пресі. І тому не дивно, що одна чеська ґазета зарахувала до „ліпших" учнів С. Мако також і... Глущенка!

Так представляється виставка для ока глядача! Але значно більші аспірації мають упорядчики виставки, як це виявляється з передмови до виставочного катальоґу (в мові чеській і французькій). У ній говориться майже виключно про С. Мака, як провідника мистецької групи **„Skify"**. Довідуємося, що це обєднання мистців є ніщо інше як евразійством у пластичному мистецтві, що бере свій початок, як говориться в катальозі, від російського поета А. Блока. Евразійство — як протиставлення Европі, отже — „Проти Заходу, проти традиції", за „нову творчість"... Гасла давно відомі і на нинішній день перестарілі, що товчуться поміж дореволюційним російським месіянізмом, давніми маніфестами футуристів та емігрантськими московськими „модерними" евразійцями.

Чеська преса, що подала дуже стримані рецензії про виставку, обмежилася головно інформаційним матеріялом, ідучи за передмовою катальоґу і поясненнями самого упорядчика С. Мака. Тут скрізь останній виступає як російський маляр і рівночасно як директор... „Української Академії Пластичного Мистецтва, або Української Студії, або директор Української малярської школи (!). І хоч це „директорство" було спростоване в одній ґазеті самим С. Маком, все таки в катальозі виставки, виданим тимже С. Маком, залишається не спростоване твердження, що його — російського мистця буцім то „покликали до Праги, щоби кермував „Українською малярською школою". З цілого виступу евразійського обєднання **„Skify"**, залишається факт, що провідником та ідеольоґом його є проф. Української Студії Пластичного Мистецтва в Празі і разом лектор Української Господарської Академії в Подєбрадах.

В останню хвилину ми довідалися, що Професорська Рада Студії винесла спеціяльні постанови з цього приводу, вважаючи ідеольоґічний підклад *обєднання* **„Skify"** за явище неґативне і шкідливе і гостро осуджуючи виступ С. Мака.

В. Камінекко.

ОСТАННІ ВІСТИ

ВІДПУСТКА МАРШ. ПІЛСУДСЬКОГО.

У вівторок марш. Пілсудський їде на відпочинок до Пікілішок. Перед відіздом полагодять іще всі іменування в війську й ощадности уряду.

ЛІКВІДАЦІЯ ТРЬОХ МІНІСТЕРСТВ У ПОЛЬЩІ.

У звязку з редукцією бюджету вже в найближчому часі зліквідують 3 міністерства. Для земельних справ буде буде лише одно міністерство, а **міністерство земельних реформ** зліквідують. Праці того ресорту ще збільшать, бо війдуть іще тут мельораційні справи, які досі веде **мін-ство прилюдних робіт,** яке також зліквідують. Праці того мін-ства перебере мін-ство внутрішніх справ, а агенди **мін-ства почт і телеґрафів** вестиме міністерство комунікації.

Редукції.

Як перші скасували два ген. польські консуляти: в Кептавні (Півд. Африка) й Дебліні (Ірляндія). Керовників тих станиць відкликали до централі. Досі зредукували у закорд. станицях 180 службовиків. Реорганізаційні праці скінчать 1. липня.

Просить, щоб його звільнили зі служби...

Судця ґродського суду в Варшаві Жбіковський листом попросив міністра справедливости, щоби звільнив його зі становища, бо після редукції платні не може вижити.

УВІЛЬНЯЮЧИЙ ПРИСУД У РОЗПРАВІ ПОС. ЛІБЕРМАНА.

Перед окр. судом у Варшаві відбулася 26. червня розправа проти управи союзу леґіоністів із б. віцемаршалом Полякевичем на чолі. Як обвинувач виступав пос. Ліберман в справі обиди чести. Справа ця датується ще з мин. року, коли то між Ліберманом і Царом, тодішнім міністром справедливости йшла пресова полеміка. Пос. Ліберман у статті „Зломане серце п. Цара" вжив слів „льокайські міністри". Цар в отвертім листі відповів: „Колиб не моє високе становище, я дав би вам у лице". Пізніше в „Ґазеті Польскій" появився односторонній протокол (бо його не доручили Ліберманові), що конфлікт цей полагодив суд чести. Небаром у „Ґаз. Польскій" появилася заява управи Союзу Леґіоністів, що Ліберман поставив себе поза чесними людьми. Пос. Ліберман віддав справу до суду.

Суд увільнив обвинувачених. В мотивах суд твердить, що обвинувачені, які були в управі Союзу Леґіоністів, довідалися з преси про односторонній протокол, який стверджував зневагу й обєктивно мали рацію. Оборона зголосила апеляцію.

ВІДЗЕВСЬКА ФАБРИКА НЕ ПРАЦЮЄ.

Найбільша маніфак. фабрика в Польщі Відзевська Маніфактура в Лодзі здержала працю в ткальні та прядільні. Так ок. 6 тис. робітників не матиме праці. За два тижні замкнуть і інші відділи. Працюватиме лише відділ машин, конфекція меблів і тартаки. Причиною замкнення фабрики було, що власник Кон домагався від уряду ґарантії на облігацію більше ніж міліона долярів. Відзевська фабрика мала сплатити довги італ. фірмі „Сіґмат". Директор поставив домагання: Або уряд дасть ґарантію, або він замикає фабрику.

БРІНІНҐА І КУРЦІЮСА ЗАПРОСИЛИ ДО ПАРИЖА.

На перші дні липня заповіджено до Парижа приїзд німецького канцлера Брінінґа і мін. Курціюса.

ФРАНЦУСЬКА ВІДПОВІДЬ НА АМ. НОТУ.

Прем. Ляваль відчитав у парляменті відповідь французькому уряду на американську ноту. У відповіді сказано, що фр. уряд бажає дуже, щоби в акції для економічного піднесення світа виявилася солідарність. Французький уряд готов звернутися до своїх палат, яких думка є невідклична в тій справі, аби Франція провізорично і на час 1. року не домагалася ніяких сплат від Німеччини. Одначе в справі зобовязань, підписаних у Йонґовім пляні, в яких сказано, що не можна відкладати річних сплат, булоб дуже ризиковно підкопувати довіря до вартости підписів і умов. Французький уряд готов у Банку Міжнар. Виплат зложити суму, яка відповідала би належній їй части рат, із застереженням, що цю суму вжиють для поправи кредиту в Німеччині й ін. країнах середущої Европи, передовсім тих, у яких відложення Йонґового пляну могло би викликати деяке фінансове або господарське замішання.

—o—

Біржа.

Гроші.

Американський долар 8·95·50—8·96·50, канадійський долар 8·76·50—8·77·50, чеська корона 0·26·33—0·26·66, австрійський шілінг 1·25·00—1·25·50, румун. лей 0·05·33—0·5·66, французький франк 0·34·80—0·35·00, швайцарський франк 1·71·90—1·72·10, фунт штерлінгів 43·60·00—43·60·00, радянський червінець 0·00—0·00, німецька марка 2·11·80—2·11·95.

Ще один б. український посол перед судом.

Присуд: 1 рік важкої вязниці.

23. червня суд окружний у Рівному розглядав справу б. посла і б. сенатора Сергія Козицького за промову, виголошену на передвиборчому вічу в травні 1930 р.

Акт обвинувачення закидав С. Козицькому підбурення до виступів проти польської держави. Вово буцім то виявилося у тому, що п. Козицький „спеціяльно підкреслював наче негативні явища в державному життю і поведінці адміністрації", та зокрема зазначив, що український нарід є позбавлений прав і спиханий у щораз більшу нужду, далі критикував шкільну політику нераціональність бюджету та виступав проти польського осадництва на Волині.

Віче закінчилося спокійно, без жадної уваги присутніх поліцаїв, одначе суд рішив, що промова Козицького могла викликати у слухачів настрій, ворожий до польської держави і штовхала їх до виступу проти держави.

П. Козицький і його оборонець адвокат Микола Багриніївський доводили, що на передвиборчих вічах кожна партія має право навіть гостро критикувати істнуючий стан і що промовець не може відповідати перед судом за можливий вплив такої критики на настрій слухачів, тим більше, що суд не є компетентний до розгляду та вирішення суто-політичного питання слушности критичних закидів, які підносив в промові п. Козицький.

Не зважаючи на те, окружний суд покарав п. Козицького тяжкою вязницею на 1 рік.

Всі попередні „вічеві" процеси у Рівному (пп. Вислоцький, Ліщинський, Жук, Заяць) кінчалися присудом на 2 роки.

ЩЕ ОДНА ЧУТКА ПРО КОСТЕКА-БЕРНАЦЬКОГО.

Є чутка, що Костека-Бернацького, тому, що він колись подорожував по Балкані, іменують люстратором польських закордонних станиць.

НОВИНКИ

— **Закінчення шкільного року** улаштовують учениці Жіночої Фахової Школи Кооперативи „Труд" у Львові в суботу 27. VI. в 7 год. вечором у салі Акад. Дому вул. Супінського ч. 21. В програму входять хорові співи, деклямації і гагілки на два голоси з хороводами. 2337

— **Виставка шкільних робіт** учениць Жіночої Фахової Школи Кооперативи „Труд" у Львові буде відчинена для Вп. П. Гостей в неділю 28. і понеділок 29. червня від год. 10—13 і 16—18 у льокалі школи Ринок ч. 39. Окремих запрошень не висилається. 2337

— **Конфіската „Діла".** Вчорашне (141) число „Діла" підпало конфіскаті за закінчення новинки п. з. **„Кара за український нац. гимн".** Це вже 33-я з черги конфіската нашого органу в цьому році.

— **Англійський журналіст у Львові.** В останніх днях перебував у Львові берлінський кореспондент великого льондонського щоденника „Менчестер Ґардіен", п. Войґт, який був у Галичині також осінню мин. року і своїми статтями в англійській пресі надзвичайно причинився до розбудження в широкому світі зацікавлення українськими справами. П. Войґт цим разом також подорожував по краю, щоби мати безумовно правдивий, особисто на місці зібраний та перевірений матеріял про українців та їхнє життя, яке його цікавить. Вчора, в четвер, перед виїздом зі Львова, гурток українських політиків і журналістів приймав редактора Войґта скромною вечерою.

— **Десятиліття Союзу Підкарпатських Студентів у Празі** відсвяткує цей Союз у днях 4. і 5. липня ц. р. в Ужгороді. Програма свята: Субота, 4. VII., год. 10. переднол. панахида за номерших членів у катедрі; год. 2. попол.: ширше засідання Виділу в Нар. Домі Т-ва „Просвіта"; год. 8. веч.: театр. вистава „Весілля з перешкодами" — відіграє драм.-муз. кружок „Веселка" в міськім театрі. Неділя, 5. VII., год. 11. переднол.: ювилейні надзвичайні Загальні Збори Союзу в реформатській палаті; год. 2. попол.: спільний обід в „Короні"; год. 8. веч.: забава з танцями в „Короні".

— **Голинський у варшавському радіо.** Дня 28. червня (неділя) співає між год. 10.—11. веч. у варшавськкому радіо оперові арії наш артист Михайло Голинський.

— **Недуга посла Я. Олесницького, — під увагу виборцям золочівської округи.** Від посла д-ра Я. Олесницького одержуємо слідуюче повідомлення: „Оцим повідомляю Вп. виборців моєї округи, зосібна повітів Золочів, Зборів, Броди, Радехів, Камінка Стр., що у звязку з поважною недугою лікарі наказали мені безумовно бодай двомісячний відпочинок. Тому не зможу переводити в тому часі ніяких зборів ані нарад, які плянував уладити, а так само підниматись особистих інтересів. З поважанням **посол д-р Я. Олесницький.**

— **Підготовчий курс до вчительських іспитів.** Взаїмна Поміч Українського Вчительства влаштовує в часі від 6. липня до 6. серпня ц. р. у Львові підготовчий курс до практичних учительських іспитів (кваліфікації) для своїх членів. Прохання приймає Дирекція В. П. У. В. (Львів, вул. Оссолінських ч. 8/II) до 30. червня ц. р. включно. Оплата за цілий курс виносить 80 зол. Завдаток у висоті 20 зол. можна висилати почтовим переказом, або зложити особисто в канцелярії Дирекції найпізніше до 5. липня ц. р. Зголошення без зложення завдатку в означеному терміні вважається неважним. Дирекція не бере на себе відповідальности за мешкання і харчування курсантів.

— **Іспит зрілости в українській жіночій семинарії „Р. Шк." в Самборі** відбувся під проводом візитатора п. Зайонца від 16. до 23. червня. Здало 25 абітурієнток: 1) Баранецька Леоніда, 2) Білопольська Катерина, 3) Чайковська Анна, 4) Чайковська Юлія, 5) Деркач Ангелина, 6) Гойняк Ольга, 7) Городиська Дарія, 8) Городиська Меланія, 9) Кац Анна, 10) Качмар Анна, 11) Кіт Юстина, 12) Кульчицька Людвика, 13) Луців Анна, 14) Лужецька Анна, 15) Мариняк Марія, 16) Піцюра Тетяна, 17) Покіданець Олександра, 18) Попель Антонина, 19) Радошицька Ірина, 20) Риманюк Олена, 21) Сас Ольга, 22) Шиманська Іванна, 23) Турчан Ярослава, 24) Волошин Ольга, 25. Жук Ольга.

— **Луговий попис.** В неділю 28. червня ц. р. на площі Сокола-Батька відбудеться **Луговий Попис.** Програма: 1) Вправи Луговиків вільноруч. 2) Вправи Луговичок тростинами. 3) Вправи на поручах і коні II. ч. і III. ч. 4) Національний танок „Гречаники". 5) Вежі Луговиків. 6) Вправи Луговичок хустинами. 7) Вправи на поручах і коні I. ч. на перстенях малих Луговиків. 8) Гагілки — на два голоси з хороводами. 9) Ритмічні вправи малих Луговичок до пісні „Ніч яка Господи місяшна..." 10) Вправи Луговиків вільноруч. 11) Ритмічні вправи Луговичок до пісні „Накрила нічка". 12) Вправи I. ч. Луговиків на дручку і вправи малих Луговиків на трапезі. 13) Вежі Луговиків і Луговичок. 14) Мішані вправи Луговиків і Луговичок. 15) Мішані вежі. Початок в год. 4. попол.

— **Самогубство власника дібр.** У Львові в готелі Краківськім застрілився 41-літній власник дібр села Снович (пов. Золочів). Самогубник полишив 7 листів до родини та поліції, із зазначенням, що листи мають бути відчинені в присутности адв. Ашкеназе.

— **Смерть від грому.** В Камінках Вел. (пов. Коломия) грім ударив у комин горальні й убив 18-літнього Падуха.

— **Пекольна машина на залізниці.** Біля залізничої стації в Берданах (Виленщина) вибухнула пекольна машина. Залізничий шлях ушкоджений, шини повигинані, телеграфічні стовпи попевертані.

— **З хроніки вбивств.** В Угерцях, самбірського повіту, невідомі особи вбили в ночі 25-літнього парубка Франца Надибського. Вбивство, здається, було наслідком якоїсь особистої пімсти.

— **Хитрий асесор.** У Верхобужі, золочівського повіту, арештовано асесора Степана Джінгала за те, що він присвоїв собі 923 золотих із громадської каси, а староство повідомив, що на касу напали в ночі злодії й ограбили її.

— **Згинула від шруби польського корабля.** По дорозі з Ґдині до Орлова шруба корабля польської плавби „Ганка" зловила невідому жінку, яка перехилившись приглядалася її праці. Шруба обертала жінкою так довго, аж жінка потонула.

— **З жалю за помершою жінкою.** Учитель Тома Селе Селеба з Александрова Куявського оженився з дівчиною, яку дуже любив, але його щастя тривало коротко, бо жінка зараз по шлюбі померла і її похоронили у Варшаві. Нещасний учитель майже збожеволів з розпуки, і його мусіли звільнити з обовязків у школі. Він цілими днями пересиджував над гробом своєї жінки, а вкінці рішив розкопати могилу, розкрити трумну, щоби бодай побачити трупа дорогої жінки. В хвилині, коли він відчиняв трумну, його задержав сторож цвинтаря і відвіз до дому божевільних.

— **Смерть міліонера.** В Шанґаю помер один з найбагатіших жидів у світі Сіля Гарон, якого спадок сягає 15 міліонів фунтів штерлінґів. Він був жонатий з китайкою, буддійської релігії.

З листів до Редакції.

Прошу Хв. Редакцію „Діла" дати місце слідуючим рядкам:

На Волині тепер кажуть: „Були часи гірші, але не було підліших". І справді, підліших річей від того, що тепер бачимо, Волинь, здається, ніколи не бачила. Певна ґрупа людей, не маючи жадних моральних даних, щоби нахилити до себе не тільки маси, але бодай частину інтеліґенції, допускається нечуваних навіть на Волині метод і засобів. Найбільш цинічна брехня, найогиднійші наклепи, найбільш безсовісні доноси, найпідліші залякування позбавити людей посади, заробітку і шматка хліба — ось засоби до того, щоби змусити людей до покори і співпраці з цією ґрупкою.

Ці методи і засоби є стосовані також супроти моєї особи. Моє імя безперервно змішується з болотом найбруднішої брехні. Перед двома роками я спростував подібні брехні в цілому ряді часописів і більше на них не реаґував. Реаґувати на них не вважав за потрібне, бо напади „Укр. Ниви" вважаються на Волині за добру атестацію і навпаки — похвали — за компромітацію.

Але п. Обсерватор (вель Розумовський, вель Ігор Бронський) в ч. „Укр. Ниви" у статті „Слово про „безхребетність" побив навіть рекорд волинської брехливости, виссавши з пальця найнеімовірніші речі, очевидно, по думці: кидай болотом — щонебудь таки пристане. З огляду на те, що поза Волинею є люди, які ближче не поінформовані про волинську дійсність і можуть дечому з цієї клясичної брехні повірити, цим заявляю, що писанина п. Обсерватора не відповідає дійсности і є нечуваним зразком вигадок і брехні.

Тому, що ця брехня навязана до кореспонденцій з Волині в перемиському „Українському Голосі", які невідповідальні люди провокаційно приписують мені, цим заявляю, що я не є співробітником згаданого часопису й уміщені в ньому кореспонденції з Волині не походять від мене. Пущена чутка, наче я є автором тих кореспонденцій, є такою самою безсоромною брехнею, як і все інше, що складається на зміст згаданої статті п. Обсерватора.

З поважанням
В. Островський.

Відозви й комунікати.

ДО ФІЛІЙ ТОВАРИСТВА ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ.

У звязку із зарядженим продовженням комасації воєнних могил повідомляємо, що власти видали наказ ексгумувати передовсім могили розкинені по полях, при дорогах, могили незнаних жовнірів та всі ті могили, якими ніхто не опікується. Родини погибших можуть домагатися поховання своїх рідних в окремій могилі, але лише на означенім військовім цвинтарі. В місцевостях, де назвища поляглих відомі і їх могилами опікуються товариства статутово до цього покликані, можуть бути могили задержані на місці тільки за згодою власника ґрунту і дотичного воєвідства.

Радимо отже філіям уже тепер подбати про згоду власників ґрунту на задержання могил та старатися про дозвіл у своїм воєвідстві на заложення в даному місці військового цвинтаря.

Всякі дальші упорядковування такого цвинтаря мають відбуватися тільки за повідомленням

і згодою воєвідства (Реферат воєнного гробівництва).

Евентуальні будови тревалих памятників, огорож і т. п. мають бути зголошені у воєвідстві, а проєкти виготовлені і долучені до відповідного подання у трьох примірниках.

Головна Рада Т-ва Охорони Воєнних Могил.

Листування Редакції.

Пані С. Х., анонімовій перекладачці: Дякуємо Вам щиро за Вашу добру волю і не сумніваємося, що англійську мову розумієте добре. А проте для перекладів із неї на українську, слід знати також рідну. Отже „між польським урядом а українською меншістю" це польонізм; „допуститися репресій на", „поломання прав...", „вицофання зажалень", „во виду", „обходженняся", „непростимі" — все це справді „непростимі", себто невибачні гріхи проти української мови.

З судової салі.

ЗА ЗДОГАДНУ ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН.

На розправі здогадних членів О. У. Н. дивно вражає один факт: На салі майже нема публики окрім родин підсудних. Хоч процес був заповіджений заздалегідь, хоч цей процес безперечно один з цікавіших, хоч вступ на салю розправ для кожного вільний, без окремих карт вступу, то українська публика не відвідує судової салі. А тут майже що тижня новий політичний процес, тут рішається доля молодих українців. Не знати, чи політичні процеси вже стали таким буденним явищем, що перестали бути предметом зацікавлення й уваги, чи суспільність взагалі втратила зацікавлення для політичних справ, а для справ молоді взагалі, досить, що після процесу Біди й товаришів жадний процес, навіть процеси послів Кохана й Ліщинського, не стягнув на судову салю більшої кількости публики.

І сьогодні 26. ц. м. лавки для публики майже порожні, тільки деиеде можна бачити сумне лице матери, батька, сестри чи й нареченої одного з обвинувачених.

Мимохіть пригадуються сензаційні процеси неполітичного характеру. Скільки то було публики, як судили Богдана за вбивство жінки, як тріщали стіни і як не можна було дихнути, коли публика заповнила салю по береги на процесі д-р Мацьківної. Навіть журналісти мусіли писати свої звідомлення стоячи, бо сидіти не було де.

Ні, українці міста Львова не цікавляться політичними процесами. А процес 12 молодих українців продовжується. Іде боротьба між прокуратором і обороною, завзята боротьба. Цеж не дрібниця: § 58 і динамітовий закон. Один з них вистане, щоби підсудний утратив у тюрмі свою молодість.

Розправа почйнається зізнаннями асистента львівської політехніки *Кшивського* про річи, найдені в шуфляді Врецьони. Цей свідок признає, що перед арештуванням Врецьони в шуфляді ніяких підозрілих матеріялів не було, та що по арештуванні Врецьони до салі, де були ті шуфляди, приходили ріжні студенти, які мали ключі до шуфляд. Крім того доступ до шуфляд мав лябораит, який робив у салі порядок. Врецьона був дуже пильним студентом і присвячував дуже багато часу праці в лябораторії.

Свід. Кирило Рудавський, студент, українець, зізнає, що обв. Яріш дав йому раз один примірник „Сурми", яку потім забрала поліція. Він був його товаришем і позичав йому ріжні книжки і раз позичив „Сурму", але не для агітації, тільки так, як позичав інші журнали.

Свід. Каролина Потура, сторожиха в домі, де мешкав Врецьона, починає зізнавати, але прокуратор ставить внесок перевести льокальну візію в її домі і трибунал приняв цей внесок, тому К. Потура буде переслухана на місці, де найдено підозрілі матеріяли Врецьони при вул. Пасічній.

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ. *(Концерт у честь митрополита Шептицького).* Дня 21. червня святкували тернопільські українці 30-ліття митрополита А. Шептицького на владичому престолі святочним концертом, устроєним заходом громадянського комітету, зложеного з представників усіх культурно-освітніх установ. Концерт був інавгурований промовою посла д-ра Ст. Барана, в якій бесідник з питомою собі діловою простотою, в спосіб далекий від всякої шабльоновости або ексклюзивности, яркими барвами змалював історичну ролю митрополита в сучасну хвилю нашого лихоліття. На музичну частину концерту зложилися: духовні твори на діточий, мужеський і мішаний хор, а крім цього одна інструментальна точка. Діточий хор учениць дівочої гімназії (під орудою учениці!) міг би вважатися вповні удачним та заслужити собі на признання, колиб тільки не вибір маловартного твору, апокрифічного походження („Хвалите" — якогось Полуєктова), ще й до того нездарно кимсь переробленого на діточий хор. Затеж „Тернопільський Боян" і за вибір творів на концерт (таких перлин, як Лаврівського: „Услиши Господи", Лисенка: „Камо піду" і Бортнянського: „Блажен муж") і за їх виконання тим разом заслуговує на повне признання. Дикція і фразування, як інтонація і розвинення динамічної лінії були з малими виїмками без закиду та вказували на серіозні змагання в цім напрямі диріґентів і виконавців. А всеж таки — ніде правди діти — найкраще і найсеріозніше під мистецьким оглядом вийшла інструментальна, скрипково-фортепянова точка наших молодих учительських сил Музичного Інституту в Тернополі: п. Ю. Криха і п-ни І. Мобчаківної, які виконали бездоганно та доволі стилево скрипковий концерт Венявського (2. і 3. часть) та (як надаток) відому „Арію" Баха, збираючи грімкі оплески одушевленої публики. Загалом узявши, свято, на якім були присутні репрезентанти всіх суспільних слоїв і політ. партій, робило гарне й культурне враження. *Ч. В.*

РОГАТИНЩИНА. *(Ювилейне свято „Рідної Школи" в Пукові.)* Дня 21. червня ц. р. відбулося в селі Пукові ювилейне свято „Рідної Школи", уладжене заходами пуківського Кружка „Рідної Школи", при співучасти місцевих установ під проводом голови Кружка „Р. Ш." о. В. Соловія. Свято випало, під кожним оглядом удачно і громада Пуків заслугує на те, щоби її поставити приміром до наслідування, тимбільше, що це перше ювилейне свято „Рідної Школи" в Рогатинщині. Торжество відбулося в домівці читальні „Просвіти" при великому здвиз народу. На свято прибули делеґати Повітового Кружка „Р. Ш." з Рогатина д-р Гр. Дрогомирецький і Микола Водонос. Мішаний хор читальні „Просвіти" під батутою о. Соловія відспівав по мистецьки такі пісні: 1. Яр. Вільшенко-Б. Кудрик Гимн „Рідної Школи („До світла сонця рвуться квіти"). 2. Ой устану я в понеділок. 3. Іззa гори камяної. 4. Ой на горі василечки. 5. Ой у полі верба. 6. Ой чіт, чіт! і 7. Молитва: Боже Великий. Святочну промову виголосив делеґат М. Водонос. Деклямацій було шість: пять діточих, добре підібраних і гарно виголошених та Франка: „Притча про терен", яку віддав із повним зрозумінням студент Юрків. Загалом концерт був так солідно підготовлений, що і на міській сцені викликав би одушевлення. Чистий дохід в сумі 50 зол. передано до Повітового Кружка „Р. Ш." в Рогатині як ювилейний дар для „Рідної Школи".

БЕРЕЖАНИ. *(Свято Матери.)* Дня 14. червня мало відбутися у нас Свято Матери. Свято це мала влаштувати „Рідна Школа". Нараз перед самим початком поліція заборонила свято. Управа школи вистарала другий дозвіл на слідуючу неділю й воно відбулося дня 21. червня ц. р. І треба признати, що управа школи, а особливо вчительки „Рідної Школи", вложили дійсно багато труду, щоби свято випало гарно й достойно. Прегарна промова вчительки Т. Пересадівної, а далі сценічний образець дітей, танок метеликів, деклямації, співи та кінцевий живий образ наповнили радістю серця присутніх, які нагороджували маленьких акторів щирими оплесками. На жаль, із прикрістю треба зазначити, що бережанська публика не вміє, не пошанувать культу матери, а найліпшим доказом цього була її відсутність на святі. Крім двох адвокатів і кількох матерей виступаючих дітей не було на святі з поважніших громадян нікого. А в Бережанах є 5 священиків, біля 20 учителів, є радників і т. д. і т. д. Дуже шкода. „Рідна Школа" старалася зробити їм усім несподіванку, а тимчасом вони всі зробили несподіванку „Рідній Школі".

Учасник

СПОРТ.

Україна—Ревера.

Змагання цих дружин (відплатні) за мистецтво А-кляси відбудуться в неділю 28. ц. м. на грищі Сокола-Батька. Початок в год. 11. передпол. З уваги на те, що обі дружини будуть старатися за всяку ціну виграти, слід надіятися амбітної, завзятої і твердої гри з обох сторін.

Україна—Погонь І. Б.

Перші змагання України з Погонею І. Б. за мистецтво А-кляси в цьому сезоні відбудуться в понеділок 29. ц. м. Змагання відбудуться як формеч перед змаганнями Чорні—Варшавянка на грищі Погоні. Початок: год. 3.30. Змагання України з Погонею І. Б викликують велике зацікавлення тому, що Погонь І. Б в цьому сезоні є безперечно найсильнішою дружиною в А-кл., бо стратила досі всього 1 пункт.

Недільні й понеділкові змагання.

Програма найближчих лігових змагань є така: Неділя 28. ц. м. у Львові: Погонь—Лехія, у Кракові: Краковія—Рух; в Лодзі: Л. К. С. — Висла. Понеділок 29. ц. м. у Львові: Чорні—Варшавянка. — У рямках мистецтв А-кляси грають в неділю у Львові: **Україна—Ревера,** Світезь—Гасмонея, Чорні І. Б—Польонія, Погонь І. Б—Погонь (Стрий). В понеділок у Львові: **Україна—Погонь І. Б,** Гасмонея—Лехія І. Б; в Перемишлі: Польонія—Ресовія.

Тенісові змагання в Черчі.

Черче, розславлене вже своїм мінеральним живцем, стає тепер одним з найпомітніших літнискових середовищ. Положене в центрі краю і з догідними полученнями — дає змогу користати з відвідин навіть принагідним гостям, зокрема під неділю та свята. Всякі черчанські імпрези стягають богато гостей, а вже так звані дансінги, при мистецькій повній темпераменту орхестрі, зі співацьким квартетом на зразок хору Дана, приманюють не лиш старших, але й молодь, яка шукає розривок у часі літніх ферій. Одною з цікавіших імпрез в цьогорічному, літньому сезоні в Черчі будуть тенісові змагання за мандрівні нагороди „Мінерального Живця" Черче, що відбудуться в днях 5.—7. липня на спеціяльно для змагань уладженім корті, при співучасти членів українських спортових клюбів під технічним проводом ЛКС у Львові. В програму змагань входять: 1) гра поодиноких мущин, 2) гра поодиноких жінок, 3) подвійна гра мущин, 4) подвійна гра жінок, 5) мішана гра. Початок змагань в неділю 5. липня в год. 4. попол. Зголошення до 4. липня приймають у Львові: дир. М. Кисілевський, Ринок 10, „Центробанк", а в Черчу: Управа Живця Черче, почта Рогатин

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 26. червня 1931 р.: масло експортове і десерове пріма —·— зол., літра молока 22—24 сот., літра сметани 1·20 зол., копа яєць 4·40 зол.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Субота 27. червня 1931

12·10, 17·10, 20·35 Грамофон. 13·10 Метеор. ком., 14·50 Господ. ком., 15·20 Авд. для наймолодших, 15·45 Спорт. комунікат, 16·00 Авд. для дітей, 16·30 Концерт для молоді, 16·50 Відчит, 18·00 Концерт, 19·00 Всячина, 19·20 Літерат. видиція для молодих, 19·40 Ріжні вісти, біржа, метеор. комунікат, 20·00 Прес. рад. денник, 20·10 Спортовий комунікат, 20·15 Легка музика, 22·30 Шопенівський концерт, 23·00 Музика.

Неділя 28. червня 1931.

10·15 Богослуження, 13·20 Концерт, 13·40 „Справа вибору звання для гімн. абітурієнтки" (відч.), 14·00 Музика, 14·10 Біжуча переписка, 14·25 Музика й базачка, 15·05 „Вихісновування торфовищ" (відч. А. Корнеллі), 15·25 Музика, відчит, 16·40 Програма для дітей, 17·10, 19·50 Грамофон, 17·20 Трансмісія з Тернополя з Рільничої Вистави, 18·40 Всячина, 19·40 Трансмісія з чеськ. Праги зі вселавянського з'їзду скавтів, 19·30 Музичне слово (Семашкової), 19·55 Метеор. комунікат, 20·00 Приємні й хосенні вістки, 20·15 Концерт, львівський спортовий комунікат, 22·00 Фейлєтон, 22·30 Співрецітааль, 23·00 Музика.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Кооп. Український Театр у Львові. Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича в Станиславові.

Солотвина:
27. VI. „Меді".
28. VI. „Хмара".
29. VI. „Троянда Стамбулу".
30. VI. „Паяци".
З Солотвини іде театр до Делятина.

Новий Український Театр дир. П. Карабіневича.

РИМАНІВ ЗДРІЙ:
27/VI „Запорожець".
28/VI „Воскресення".
ЯСЛИСЬКА:
29/VI „Маруся Богуславка".
30/VI „Запорожець".
Ансамбль Театру 25 осіб при своїй музиці і власних декораціях.

„Український інститут для дівчат у Перемишлі" прийме на удержання в шкільнім році 1931/32 200 інститутож. Умови, як минулого року. Прохання подавати до дня 25. липня. Прохання батьків, які не вирівняли залеглостей, не будуть розглядати. — **Виділ.** 2322 2—3

Вписи на всі курси і вступні іспити на курси I—IV дівочої учительської семинарії „Рідної Школи" у Львові (вул. Мохнацького ч. 12) продовжуються до 2 липня. — Виставу рисунків учениць тої семинарії можна оглядати безплатно щодня від 9. год. рано до 7. вечором. — **Дирекція.** 2323 2—2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

ГОДИННИКИ тільки найліпших фабрик, прецизійні, продає за готівку і на рати від десятків літ з найліпшої сторони знана фірма **Іван Зельтенрайх**, Львів, пл. Марійська ч. 5. 1538

● ДО УПРАВИ домашнім господарством — при більшому підприємстві у Львові — потрібна інтелігентна, свідома жінка — в силі віку — та здорова — понад 29 літ енергійна, працьовита, при тому лагідна. Листові зголошення приймає Українська Агенція Реклями — Львів, Валова 23. 2333 1-1

ВАЛІЗКИ, течки, портфелі, поручає направляє найдешевше робітня Барера, пасаж Гавсмана. 2190 4—?

ХЛОПЦЯ до практики (лише зі Львова) пошукує „Союзний Базар", Львів, вул. Гуська ч. 20. 2324 2—2

● ДІТИ ДО РИМАНОВА. 1. липня виїздить до Риманова українська кольонія і тріватиме до 20. серпня. Купелі йодово-брові, добірний пятьразовий харч, дбайлива опіка над дітьми. Ближчі інформації дає п. Олександра Кишакевичева, Перемишль — Пельчара 4. — Зголошення приймається до 30. червня ц. р. 2334 1—2

МИКУЛИЧИН. Пансіон „Юра" поручає кімнати з удержанням від 7 до 9 зол., залежно від числа осіб у кімнаті. Харч лише на масл. Ситківка, круглі, радіо Ріка, ліс побіч. Ольга Хиріська — Микуличин. 2336 1—2

У ДОРІ, кліматичнім літнищі, відомім з найлагіднішого, цілющого підсоння в краю ПАНСІОН „ОЛЕНА" з сонячними кімнатами, верандами, садом і городом, близько стації, купелів у Пруті та ліса. Добірний харч, також м'ясний і дієтетичний. Ціни кімнати з щоденним удержанням від 6 зол. Зголошення до управи. 2327 1-3

ВІЛЛЯ від лісом, кімнати на одну або дві особи, з утриманням і услугою. Зголошення: СС. Василіянки, Корчин почта Синевідсько Вижнє.

НА ЛІТНИСЬКО до Шешор біля Косова. Прегарна, гірська, лісиста околиця, купіль у ріці, доїзд автобусом з Коломиї, помешкання в чистих селянських хатах по 40 до 50 зол. місячно від особи, достатній, першорядний харч в інтелігентнім домі від 5—6 зол. денно, обіди по 2·50 зол. Замовлення приймає К. Княгиницький у Косові. 2332 1-2

Від 25 літ

ФІЛІЇ: Львів, вул. Паненська 33, Сосновець, вул. Собіського 7.

З найліпшим успіхом уживана спеціяльна асфальтова папа **„KORIOLIT"** до покривання дахів всілякого рода, також старогонтових. „KORIOLIT" не має в собі смоли, є двічі імпреґнована і тому не треба її смолити при покриванню ані консервації довгі літа. „KORIOLIT" є відпорний на переносний вогонь, а Товариства Обезпечень прикладають до дахів критих „KORIOLIT-ом" таку саму премію, як для огнетревалих матеріялів. „KORIOLIT" виробляє виключно фірма:

ЕМІЛЬ КУЗЬНІЦЬКИЙ

Акц. Сп. Фабрика дахової тектури, хемічних продуктів і асфальту Осьвєнцім (Галичина). 2037 7-10

ПОРУЧАЄ: КОЛІРОВУ БІТУМІЧНУ ПАПУ **„BARWOLIT"**

(червона і зелена папа) „BARWOLIT" не є поверх. фарб., але імпреґнована червоною і зеленою бітуміч. кол. от. Колір є тривкий і не змінюється під впливом атмосферичним. Позатим має всі механ. прикмети „KORIOLIT-у". При покупні просимо пильно звертати увагу на охоронну марку (вірлик) і назви „KORIOLIT" і „BARWOLIT".

● НАУКА, переписування і помножування письм на машинах. — ЮЛІЯН ЛОМАГА — Львів — Валова 11. 2162 8—10

ШЕНКЛІВНА. Пекарська 44. Курс до практичного учительського іспиту від 16. липня ц. р. Понад 1500 апробованих. 2234 7—14

ПРОСВІТЯНСЬКИЙ гимн Ярославенка, партитура з голосами за 2 зол. 2279 3—5

ВЕДЕНІ ВІДОМИМИ ПЕДАҐОҐАМИ, визначними професорами львівських гімназій і семинарій, затверджені Кураторією Львівської Шкільної Округи **матуральні і доповняючі курси „ОСВІТА"** приймають **вписи** на шкільний рік 1931/2 на: **матуральний гімназійний курс, матуральний семинарійний курс, курс з обсягу 6-ох гімназіяльних кляс, педагогічний семинаріяльний курс,** що обіймає кандидатів (-ок) з гімназіяльною матурою. Вправи з природничих предметів у гімназіяльних кабінетах, практичні лекції з обсягу семинарії в народній школі. Всі інформації дає Секретаріят: **Львів, вул. Мілковського 11,** тел. 50—01 від 12—1 і 7—8. Проспекти безплатно. На відповідь долучити почтову марку. 2295 3-4

ПОШУКУЄТЬСЯ спільника з готівкою 1000 амер. дол. до отворення інтересу з бранжі шкільної і ґалянтерійної, в більшому місті. Льокаль на головній вулиці забезпечений. — Зголошення слати до Адміністрації „Діла" під „Спільний інтерес". 2272 5—5

СТАНЦІЯ **для учениць** (або учеників) **середніх шкіл**, у найздоровішій околиці Львова; окрема, простора, сонячна кімната; здоровий і достатній харч; батьківська опіка; фортепян (евентуально лекції гри) пять хвилин до трамваю. Адреса: за Личаківським двірцем, вілля п. Загачевських, партер Р. Темницька (Доїзд трамваєм ч. 8). 2312 3-4

ПАНСІОН „ТЕРЕНЯ" в Дорі, близько Яремча. — Кімнати з верандами. Чудове положення. Пляжа над Прутом. Ціни низькі. 2168 8—?

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Виїзджаю дня 1. липня ц. р.
Вертаю дня 30. липня ц. р.
Д-р Володимир Бабій.
2325 2—2

Спеціяліст недуг легенів, серця і жолудка
Д-р Фелікс Ган
Львів, Листопада 30.
1206 Пересвітлення Рентґеном.

ОПЕРАТОР
Д-р Д. САССОВЕР
ординує в недугах хірургічних. Лікування жилаків
ЛЬВІВ, КОЛЛОНТАЯ 7. Тел. 38—51. 1953 23-30

Спеціяліст венеричних, шкірних недуг і косметики
Др. І. Мунд Д. сек. шп. від. і львів. орд. від 8—9 і 2—5, в неділі від 9—1. **Львів, Ясинка 1,** ріг Пілсудського (Панської). Телеф. 48-01. — 1032 **Лічення жилаків.** 70—?

У теперішню важку господарську скруту українські хлібороби виявляють велике зацікавлення до молочарського промислу.

СЕЛЯНИ! Користи з молочарства будете мати тільки тоді, коли заведете в себе

КООПЕРАТИВНІ МОЛОЧАРНІ

за вказівками та під кермою „Маслосоюзу". Всесторонні поради так для істнуючих молочарень, як теж для орґанізації нових молочарень найдете в одинокім фаховім орґані „Маслосоюзу"

„КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО",

що виходить кожного місяця в обємі 24 сторінок з численними малюнками.

Позатим містимо в нашім часописі статті про годівлю і плекання молочного скоту та ветеринарні поради і т. п.

Сподіваємося, що цей цікавий і найдешевший часопис повинен бути **в руках кожного свідомішого селянина хлібороба.**

Ціна часопису: для кооператив 6 — зол. річна передплата, 3·— піврічна передплата, для членів кооператив 15 сот. один примірник.

Адреса: „КООПЕРАТИВНЕ МОЛОЧАРСТВО", Львів, вул. Косцюшка 3. тел. 81 - 04. 2128 1—6

Конкурс

на посаду директора коедукаційної гімназії Р. Ш. в Городенці.

Подання вносити до 15. липня до Гол. Управи Р. Ш. у Львові, Ринок 10.
2329 1—2 Головна Управа.

Оголошуйтеся в одинокім укр. щоденнику „ДІЛО"!

З приводу редукції платні на 15%
знизили ми з днем 1. травня ціни МЕБЛІВ всілякого рода на 15%.

Продаємо такі кожному без винятку на рати від 5 зол. почавши.

Меблевий дім „Silesia" Львів, Брасрівська 3. Тел. 85-92, 31-69. 1901 10-10

ВЕСНЯНКИ, жовті плями, опалення, усуває під гарантією аптикаря Івана Ґадебуша **„Axela" — крем** ½ слоік 2·50 зол., 1/1 слоік 4·50 зол.; до того мило „Axela" 1 кусн. 1·25 зол.

У Львові можна дістати в таких перфумеріях:

Й. Ханиш, вул. Сикстуська 2.
Ст. Коркес, вул. Галицька 16.
Марійська Перфумерія, Д. Стернберґа пл. Марійська.
Й. Енгелькрайс, пл. Бернардинська 11 а
„Перфумерія під Чорним Псом", вул. Гродзка 3 та філії: вул. Коперника 21 і Льва Сапіги ч. 33. 2182 4—6

Пансіон „Оксана" Підлюте-Камянець

20 кімнат.

У прегарній лісистій околиці, в Ґорґанах над Лімницею, залізнича стація Брошнів. З Брошнева відїзд кульковою залізницею в год. 5. рано. — Кімната з утриманням від 7—10 зол. Харч 4 рази денно — Інформації та замовлення до 15. червня: — ОЛЬГА ЧАПЕЛЬСЬКА, Дрогобич, вул. Собіського 2. а від 15. червня: Підлюте - Камянець, п. Перегінсько. 2215 6—6

ЗЕЛЕМЯНКА, купелеве заведення і літнище, при лінії Львів-Лавочне, стація в місці, серед смерекових лісів, поручає від 15. травня сонячні кімнати з удержанням на ... в сол... даній залізно-йодово-бромовій. Лікар у заведенні. — Зголошення приймає: Управа: Зеленянка, коло Сколього 2038 7—7

ТАБЛЄТКИ МІНЕРАЛЬНІ МУСУЮЧІ ҐОНСЕЦЬКОГО з маркою „KOGUT"

Bilin, Ems, Karlsbad, Kissingen, Marienbad, Selters, Salvator, Vichy, Wildungen

заступають зовсім природні мінеральні води і перевищують їх тревалістю а також значно нижчою ціною. Продають аптики та дроґерії.

Жадати виразно: ҐОНСЕЦЬКОГО.

2153 4—5

ЛІЖКА металеві
ВІЗКИ діточі
поручає дешево фабричний склад

М. Волковиски

Львів, Коперника 5. Тел. 95—97.
Великий вибір догідні умовини.

НЕ ЖУРИСЬ ДІВЧИНО! — МАНДЛЬ направить за **1 зол.** брошку і кульчик, перстенець відновить аж диво! вул. Коперника 14 напроти кіна. 2100

Ширіть наш часопис!